

ærede Ordfører for Forslaget accentuerede i øvrigt, og vistnok med fuld Føje, at det var en kommunal Udgift, der var Tale om. Det er ganske rigtigt. Det er vedkommende Kommune, som, hvis det ikke kan betale sig for vedkommende at bestyre den for de Gebyrer, der tilkomme ham, maa give et Tilskud. Det ærede Medlem mente, at Kommunen ikke godt kunde gøre det, da den var smaat stillet, og han vendte det derhen, at der skulde gives et Tilskud til vedkommende Kommune. Det kan godt være, at det ærede Medlem har Ret deri, det skal jeg ikke disputere om, jeg ved det ikke, men saa skal jeg bemærke, at saa er det virkelig ikke Telegrafvæsenet, der skal give Tilskud til vedkommende Kommune. Andragendet under Nr. 28 gaar ud paa Oprettelsen af en Holdeplads ved Sønderstov mellem Hjørring og Sindal Stationer. Jeg tror nok, der kan være Grund til at gøre noget for det paagældende Sted, og jeg skal være villig til at undersøge det nærmere. Der har en Gang tidligere været Tale derom. Jeg er foreløbig af den Mening, at det vilde være tilstrækkeligt at gaa til Oprettelsen af Billetudsalgssted, men det vil man vist nok ogsaa kunne gøre.

Andragende under Nr. 36 er fra Løgstør Kommunalbestyrelse om en Dampfærgeforbindelse over Limfjorden ved Aggerlund. Det er ogsaa et temmeligt indgribende og ret vigtigt Spørgsmaal, der her er rejst, og jeg skal tilføje, rejst med megen Føje. Jeg har i ikke saa faa Aar interesseret mig for, at Løgstør Kommunalbestyrelse eller Egnen der i det hele kunde faa denne Sag ordnet paa passende Maade, men har ikke kunnet trænge igennem, fordi der efter Lovgivningens Bestemmelser dertil kræves Medhjælp fra de vedkommende Amtsråad. Den ærede Ordfører sagde, at der var tre Amtsråad, og det er for saa vidt rigtigt, da Befolkningen fra tre Amter, nemlig Tisted, Aalborg og Hjørring er interesseret i Sagen. Men legalt korrekt er der kun to Amter, thi de paagældende Steder ligge jo henholdsvis i Aalborg og Hjørring Amter, altsaa det er dem, man har at forhandle med. Nu skal jeg gøre opmærksom paa, at saa vist som jeg mener, at det er rigtigt at komme til en Ordning der og tillige mener, at Løgstør Kommunalbestyrelses Tilbud er meget passende og ligeledes mener, at Staten med Føje kan give et Bidrag, og endda et større Bidrag, til Ordningen af denne Sag — det er jo en Slags Fortsættelse af Hobro—Løgstør-Banen — er der den Omstændighed derved, at vedkommende Amtsråads Medvirkning, der hidtil ikke har kunnet opnaas, slet ikke kan undværes. For at gøre dette

klart, skal jeg oplæse lidt af Loven om Færgevæsenet. Efter at det i § 1 er bestemt, at Tilskynet med de privilegerede Færgesteder, med Undtagelse af det ved Helsingør, overgaar til vedkommende Amtsråad under Indenrigsministerens Kontrol, hedder det i § 2 saaledes: „Amtsråadene indtræde i de Indenrigsministeriet for Tiden i Henhold til Lovgivningen og de for de enkelte Færgesteder udfærdigede Bevillinger eller andre Afkomster tilkommende Rettingeder, derunder ogsaa Retten til at oppebære de Afgifter, der i Henhold til de paagældende Bevillinger eller Afkomster skulle udredes til Statskassen af Færgestederne, for saa vidt de ikke ere tillagte Domænerne. Og kan der kun med Postbestyrelsens Samtykke foretages Forandringer i de for de enkelte Færgesteder med Hensyn til Postens Befordring gældende Bestemmelser.“ Det er altsaa Amtsråadene, som ere fuldt Herrer over de paagældende Forhold. Men saa hedder det i § 3, og det er endnu mere afgørende: „For saa vidt der til Færgestedernes Forbedring og Udvikelse eller fremtidige Bedligholdelse udfordres Udgifter ud over, hvad der kan paalægges Privilegiehaveren, eller saadanne Foranstaltninger nødvendiggør Færgeprivilegiets Afløsning, vil der, saa ofte Amtsråadet hertil finder Anledning, være at indlede Forhandlinger med Indenrigsministeriet angaaende de Foranstaltninger, som skulle træffes, samt angaaende Tilvejebringelsen af de fornødne Pengemidler.“ I denne Paragraf er der altsaa bestemt, at Amtsråadene have Initiativet med Hensyn til Færgeprivilegiets Ophævelse eller Færgens Medlæggelse, og det er jo i dette Tilfælde aldeles nødvendigt. Det kan ikke gaa til saaledes, som den ærede Ordfører antydede, at Løgstør Kommune, eller hvem der ellers vil tage sig af Sagen, kan give sig til at afløse Privilegiet, det kunne kun Amtsråadene gøre i Tilslutning til og efter Forhandling med Indenrigsministeriet. Det kan vel ogsaa nok siges, at der i vedkommende Paragraf ligger noget, der peger i Retning af, at Staten kan komme til at give et Bidrag til en saadan Afløsning, og det skal jeg heller ikke indlade mig paa at benægte. Men hvad jeg bestemt maa hævde er, at Amtsråadene skulle gaa i Spidsen her, og at deres Medvirken ikke kan undværes. Hvis jeg efter den Henviisning, som her sker, tør gaa ud fra, at man interesserer sig for Sagens Fremme, og at man ogsaa vil være tilbøjelig til at tilraade at bevilge fra Statens Side de Pengemidler, som man, efter Forhandling med Amtsråadene og Kommunerne i de vedkommende Distrikter, bliver